

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΒΥΡΩΝ Γ. ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ
Βουλευτής Β' Αθηνών Νέας Δημοκρατίας

ΕΡΩΤΗΣΗ
Προς τον Υπουργό

ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Θέμα : Μάθημα θρησκευτικών στα Ελληνικά σχολεία.

Σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από την κατάρρευση των αξιών, την κρίση ταυτότητας, τον πνευματικό αποπροσανατολισμό και την επέλαση της ανταξιακής και μονοδιάστατα χρηματοπιστωτικής παγκοσμιοποίησης, η διδασκαλία των θρησκευτικών αξιών αποτελεί ίσως τη μοναδική διέξοδο και πυξίδα προς την κατεύθυνση της επίτευξης μιας εύρυθμης κοινωνικής λειτουργίας. Η Ελλάδα έχει επιβιώσει ανά τους αιώνες, από το 312 μ.Χ. μέχρι σήμερα παρά τις ιστορικά δυσμενείς και υπαρκτικές συνθήκες, στηριζόμενη στη διαχρονική και αναλλοίωτη Ορθόδοξη πίστη και ζωή.

Αντ' αυτού, όμως, το μάθημα των θρησκευτικών στη χώρα μας βάλλεται πανταχόθεν τα τελευταία (πολλά) χρόνια. Παρόλο που έρευνες στηριζόμενες στην κοινή γνώμη δείχνουν πως οι πολίτες θεωρούν το μάθημα των θρησκευτικών πρέπει να διδάσκεται υποχρεωτικά στα σχολεία, για την αγωγή των νέων, ανά τακτά χρονικά διαστήματα το «μάθημα», όπως και η Εκκλησία συνολικά, δέχεται επίθεση και σχετική προσπάθεια καταβάλλεται για την κατάργησή του. Πράγμα που, εν μέρει, έχει επιτευχθεί, καθώς στο Λύκειο η διδασχή της Ορθοδοξίας έχει αντικατασταθεί με μια άχρωμη και διεθνικίστικη θρησκευσιολογία.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, το μάθημα αποβάλλει το θεολογικό του χαρακτήρα και μετατρέπεται σε θρησκευσιολογικό, τη στιγμή που χτυπιέται με σκοπό να αποβληθεί οριστικώς και η θρησκευτική συνείδηση των μαθητών. Πραγματοποιείται ταυτόχρονα αποκλεισμός της διδασχής στους μαθητές του άφθαστου πνευματικού, εκτός του δογματικού, πλούτου της Αγίας Γραφής.

Και όλα αυτά, σε ευθεία αντίθεση - παραβίαση του Άρθρου 16 παρ. 2 του Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο: «*Η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του Κράτους και έχει σκοπό την ηθική, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των*

Ελλήνων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και τη διάπλασή τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες».

Ο πόλεμος κατά του μαθήματος των θρησκευτικών που λαμβάνει χώρα στην Ελλάδα, φαντάζει αδιανόητος σε άλλες χώρες (και θρησκείες), όπου η διδασκαλία της εκάστοτε θρησκείας έχει υποχρεωτικό χαρακτήρα. Στην Ευρώπη (Γερμανία, Αυστρία, Ελβετία, Βέλγιο, Αγγλία, Ιταλία, Ισπανία), θεωρούν πως το μάθημα των θρησκευτικών εκ της φύσεώς του δεν είναι προαιρετικό, αλλά δογματικό, κατηχητικό και υποχρεωτικό για τη στοιχειώδη και μέση εκπαίδευση. Θεωρείται ισότιμο με όλα τα άλλα μαθήματα, ενώ η ύλη του καθορίζεται σε συμφωνία με την κάθε Εκκλησία (Προτεσταντική, Ρωμαιοκαθολική, Ορθόδοξη).

Στο Ισλάμ, τα θρησκευτικά καθήκοντα του μουσουλμάνου ξεκινούν σχεδόν από την γέννησή του και καθορίζονται από το νομικό – ρυθμιστικό πλαίσιο, τη Σαρία, που περιλαμβάνει εντολές για όλες τις πτυχές του βίου. Γι' αυτό το λόγο, ο μουσουλμάνος διδάσκεται από μικρή ηλικία το Κοράνι και οφείλει τυφλή και πλήρη υποταγή στις επιταγές του.

Επειδή τα θρησκευτικά αποτελούν μάθημα ζωής, αγωγής της ψυχής και εθνική αναγκαιότητα, γιατί διδάσκουν στους νέους την τέχνη και τον πολιτισμό που αναπτύχθηκε στη χώρα μας υπό την έμπνευση της Αγίας Γραφής, της Ορθόδοξης πίστης και της Εκκλησίας.

Επειδή η νεολαία δέχεται αφειδώς υλιστικά αρνητικά ερεθίσματα και μηνύματα αυτοκαταστροφής, ο μόνος τρόπος αναχαίτισης του κακού είναι η ηθικοθρησκευτική διαπαιδαγώγηση των νέων. Πριν είναι πολύ αργά!

Επειδή τα τελευταία χρόνια γινόμαστε μάρτυρες ουκ ολίγων προσπαθειών κατάργησης, αλλοίωσης και διαστρέβλωσης της θρησκείας μας, της ιστορίας μας και της γλώσσας μας.

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός :

- 1) Τι προτίθεται να πράξει το αρμόδιο υπουργείο σχετικά με το μάθημα των θρησκευτικών; Θα επαναφέρει την διδασκαλία του Χριστιανισμού, της Αγίας Γραφής και γενικώς της Ορθόδοξου πίστεώς μας στα σχολικά βιβλία ή θα επιμένει στην δήθεν εγκυκλοπαιδική εκμάθηση μόνο των θρησκειών ανά τον Κόσμο;
- 2) Θα παραμείνει υποχρεωτικός ο χαρακτήρας του μαθήματος των θρησκευτικών, όπως ορίζει το Άρθρο 16 παρ. 2 του Συντάγματος και όπως συμβαίνει σε σχεδόν ολόκληρη την Ευρώπη; Ή μήπως σκέπτονται οι αναθεωρητές συνταγματολόγοι την απάλειψη της διάταξης περί εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης;

- 3) Με την αλλαγή του μαθήματος από θεολογικού χαρακτήρα σε θρησκευολογικού, πώς επιτυγχάνεται η ανάπτυξη της θρησκευτικής συνείδησης των μαθητών, όπως υπαγορεύει το Σύνταγμα; Διευκρινίζεται, ότι άλλο «θρησκευολογική» συνείδηση που δεν υπάρχει ως έννοια ούτε το Σύνταγμα ασχολείται μαζί της, και άλλο «θρησκευτική» που υπάρχει, αναγνωρίζεται και απαιτείται η ανάπτυξη και καλλιέργειά της.-

Αθήνα, 14 Σεπτεμβρίου 2012

Ο Ερωτών Βουλευτής

**Βύρων Γ. Πολύδωρας
ΝΔ – Β' Αθηνών**